

BORSSZEM JANKÓ

SZERKESZTI: *Molnár Jenő*

BUDAPEST, 1931 MÁRCIUS 15 * HATVANNEGYEDIK ÉVFOLYAM

● 6 ●
3172. SZÁM

COTY puder, parfóm, ruzs felülmulhatatlan

Március legjobb viccei

Móra Ferenc:

„A király macskája“

Riadalom az operettfronton

Megmozdultak a női »harmincasok« is!

Titkos nem vett részt a zsidó hitközségi választáson

Milyen kritikát kap Mussolini darabja Pesten?

Ára 3 Ké

PALETTA

Március 15 egy hétfői lapnál

— Hogy tudom én most azt kiabálni,
hogy „Éljen a sajtószabadság!”

KÉT TÁVIRAT

I.

MOZISOK,
BUDAPEST

Mit szólnak hozzá? Nemsokára sír
leszek és így fogom írni a nevem.

SIR CHAPLIN

II.

CHAPLIN,
LONDON

Ez semmi! Jöjjön Pestre én nézzen
végig a mozik üres nézőterén. Akkor
sír még csak igazán! Mi az, hogy sír?
Zokog!

PESTI MOZISOK,
akik közül minden második
sír

Pécsi töprengés

— MAGYARNAK PÉCS, MANDEL-
NAK PECCS?

A mandátum körül

A gazdasági zavarok
Nem szünnek, egyre nőnek.
A politika kavarog, —
Jaj a képviselőnek!
Egyszer, ha még olyan hamis,
Kímúlik a mandátum is.
S már fogak csikorognak,
Klubajtók nyikorognak.
A sok le- és kijárt követ
Keres-kutat mentőövet.
És Bethlen szól: „A parlament
Már rég a másvilágra ment,
De ne ébresszük őt e tényre, —
Hadd higgye, hogy még él szegényke!”

Ez így van, szószerint igaz,
(Mi értjük a halandzsát),
De honatyának nem vigasz,
Sőt újabb nyugtalanság.
A dodonai szép duma
Mit ér, ha lóg mandátuma!
Mi lesz a kerülettel
És ama területtel,
Amelyen vígan köthetett
Pertú-viszonyt és üzletet? ...
S merengve szól: „Oh parlament,
Ki mond helyettem majd ament
Mindenre és hullámok ormán
Kire támaszkodik a kormány?”

Hallgatja ezt s elandalog
A nagyvezír, az izmos
És mondja: „Mégis nagy dolog
A parlamentarizmus!
Mily megható s vigasztaló,
Ha ily derék, hű csataló
Az alkotmánnyal ébred, alszik
S ajkáról szó aggódva hallszik.
Az ellenzék bármit nyihog,
Van itt még sóhajtási jog!
E jó hívem — oh, parlament! —
Úgy felvillanyzott, szakrament,
Hogy mint „egység” mögéje állok
S a nullából tizest csinállok.

MOLNÁR JENŐ

AMI BREHMBŐL KIMARADT

A fűszeresek kisfiától megkérdi a ta-
nító:

— Mit tudsz a hangyáról?
— A *Hangya* nem szereti a zsidó kis-
kereskedőket és állandóan rájuk mászik.

A tehének és a tejkartell

Móricka megkérdi a papájától:
— Tata, hogy van az, hogy a tehének
nem tiltakoznak a tejkartell ellen?
Kohn vállat von:
— Mert a tehének: marhák.

A király macskája

Írta: MÓRA FERENC

Arany János verset írt a tudós macskájáról s nemrégiben egy lelkes fiatal tudós doktori értekezést írt arról, hogy mi lehetett a forrása Arany Jánosnak. Elolvastam az értekezést, még pedig kéziratban s annyira megtetszett, hogy gondoskodom egy új adatról az ifjú forráskutató számára. Bele veheti a dolgozatába ezt is, azzal a megjegyzéssel, hogy a tudós macskája nélkül nem írtam volna meg ezt a tanulságos mesét a király macskájáról.

A királyt Ulászlónak hívták, a másodiknak, a macskája pedig egy bolond nagy oroszlán volt, amit a szultántól kapott ajándékba. Az udvari urak közt volt, aki azt mondta, hogy gúnyból küldte a török az oroszlánt, volt, aki figyelmeztetést látott benne. A török követ és meghatalmazott miniszter, aki

kísérte a királyi állatot, azt állította, hogy merő tiszteletből kedveskedett azzal a nagy-úr.

— Valódi atlasz-hegyi oroszlán ez, ott is ritkán látni ilyen, a padisah mindjárt felségedre gondolt, mikor meglátta, — mondta a diplomata s még csak nem is mosolyogta el magát. — Ha jó gondját viselik, élélhet még harminc esztendeig. Nem is sok kell neki, beéri naponta egy gödölyével.

— Dobzse, fiam, dobzse, — hálálkodott szegény Ulászló, de magában azt gondolta, hogy bizony okosabban tette volna a szultán, ha egy gödölyét küldött volna. Mert ez abban az időben volt már, mikor a budai mézárások nem akartak kontóra adni öfelségének, se a vargák nem voltak hajlandók isten nevében vetni új foltot a király bársonycsizmájára, amely sűrűn kérte a kását.

És — hogy szavunkat ne felejtjük — az is ebben az időben történt, amit, ha igaz, Szerémi György, a pletykás udvari káplán jegyzett fel az ország zászlósaírói. Báthori nádor, Ujlaki herceg, Ország bán vacsorára voltak híva Tamás érsekhez, aki nagyon mentegette magát, hogy csak egy kis hirtelen-hamar jóval tudja őket megvendégelni.

— De hát tudják kelmetek, — bízatta őket az özgerinccel, — csak szegényesen traktálódzhatunk ebben a drága világban.

A nádor fölhajtotta a velencei billikomot, amelyben a még akkor nem sokra tisztelt tokaji gyöngyözött — a világ csak ötven esztendő múlva jött rá az izére, a tridenti zsinaton — és mosolyogva törölgette a bajuszát.

— Bizony, annak muszáj takarékoskodni, akinek nincs olyan nagy kár a, mint nekem. Ma is négy véka ezüstöt láttam én ebből a kárból.

Tudniillik nádor ökegyelmének Somogyban volt hatalmas dominiuma, aminek Kár volt a neve.

Erre aztán Ujlaki herceg is kifeszítette a mellét:

— Azért mégis csak én vagyok akkora úr, hogy nekem még a kutyáim is gyöngyösön járnak. (Ami megint úgy értendő, hogy az övé volt az időben Gyöngyös városa egész gazdag határával.)

— Az már igaz, — ütött az asztalra a bán, — de nekem meg egyetlen parasztom két tarisznya aranyat adozik ebben az inséges esztendőben is.

Ennek meg az volt az értelme, hogy a jó úrnak, aki minden békekötésnél és minden törvény kiadásnál szerepelt — nyilván azért, mert nem tudott se írni, se olvasni s így semmiért se volt felelős — a Dráva-menti óriási birtokát hívták úgy, hogy Parasztya.

Utoljára Bakács Tamás is megsokalta a vendégei dicsekvését s oda szólt nekik szép csöndesen:

— Hanem azért mégis csak nekem van akkora kemencém, hogy mind a hármatokat bele rakhatnálak minden nyeregszerszámostól.

Ezt is színgaznak kellett elismerni, mert volt Hontban Tamás érseknek akkora birtoka, hogy reggeltől estig a maga földjét kerülhette s annak a neve volt Kemence.

Hát az istenadta Ulászlónak se parasztja, se kemencéje nem volt, a nagy macskában is csak az ablakon keresztül merte örömét találni, mégis jó képet vágott az ajándékhoz. S mivel mégis csak király volt, kiadta az ordrét Hampó püspöknek, az ország kincstárosának, hogy ne eressze el üres kézzel az oroszlánhoz török követet. Amire Hampó püspök mindjárt fogta is a könyvtárkulcsot. (Tudniillik a készfizetéseket akkoriban úgy teljesítették, hogy a Corvinákról törtek le hol egy ezüst-sarkot, hol egy arany-kapcsot. Nehogy pedig Scultéty Sándor barátom neki-örüljön, hogy ez milyen jó eszme, sietek hozzátenni, hogy a Somogyi könyvtárban nem örzünk Corvinákat...)

— Hát ezzel a döggel mit csináljak? — pislogott le aztán a király az oroszlánra. — Mégis csak örülnöm kell neki, mert végre lesz valamim, amit senki se mer ellopni tőlem.

Kikereste az udvari eselédjei közül a legcingárabbat és megkérdezte tőle, minek hívják?

— Karó Péternek.

— No, fiam, Karó Péter, éppen te kellesz nekem. Nagy méltóságba jutsz, te leszel az udvari oroszlán-é. Már csak azért is, mert olyan sovány vagy, hogy terád nem támad gusztusa annak a bestiának, akármilyen közel jársz hozzá. A gödölyét minden reggel helyedbe küldetem.

No az igaz, hogy Karó Péter paszulykarónak mehetett volna el a hosszúságával, meg a zörgős csontjaival. Nézték is egymást a fenevaddal nagyon. Mind a ketten arra gondoltak, melyikük eszi meg előbb a másikukat.

Az oroszlán irgalmatlan győzte étvággyal. Akkorákat mordult fel a várkertből a palotába, mint az ézzeneg. Ilyenkor aztán nevetve könyökölték oldalba az oroszlán-étezőt a többi léhűtők.

— Szaladj, Péter, ehetség a macskáid.

Péter vitte is hűségesen az ebédet mindennap s nem győzte panaszkodni, mennyit eszik az a förtelmes féreg, veszett volna az anyjában. Csak az volt a csodálatos, hogy hiába fogyott el mindennap egy gödölye, az oroszlán egyre soványabb lett, Karó Péter meg egyre gömbölyűbb.

Egyszer aztán a királynak is szemet szúrt a dolog, ahogy sétaközben odatévedt a szeme az oroszlán-étezőre. Fülön is fogta mindjárt az oroszlán-étezőt.

— Mi dolog az, Péter fiam, hogy így leromlott a kezed alatt ez a szegény állat?

— Nem tesz jót neki a kerti levegő, királyom.

— Hm, hát az mi dolog, hogy te úgy nekigömbölyödtél mostanában?

— Nekem meg jót tesz a kerti levegő, királyom.

Három álló napig törte a király a fejét ezen a csodán, akkor aztán mégis gondolt egy okosat. Maga elé parancsolta egy másik pedinterjét, bizonyos Keszeg Kristófit.

— Gyere már Kristóf fiam, légy segítségemre. Nem hiszek én ennek a hamis Karó Péternek, ugyan nézz a körmére. Mától fogva te vagy az oroszlán-étező föl-
vígyszója.

— Alálasson köszönöm nagy kegyelmét felségednek, — hajlongott az új méltóság s mindjárt installálta is magát a hivatalába. Szaladt az oroszlán-étezőhöz, aki éppen az ebédet készítette, forgatva nyárson a gödölyét szép lassú tűz fölött.

— Péter komám, — ütött a vállára — egyedül akarod megenni az egész gödölyét?

— Nem, — azt mondja az oroszlán-étező, — káposztát is pörkölkök hozzá.

— Hát aztán nekem jut-e belőle? Mert úgy tudd meg, hogy urunk-királyunk kinevezett oroszlán-étezői felvigyszónak.

— Jut is, marad is, — csinált maga mellett helyet a padkán Péter — nekem elég a két első comb is.

— Nekem meg elég a két hátulsó, mert nem vagyok nagyétű ember, — jelentette ki Kristóf szerényen.

Igy esett aztán, hogy egy hónap alatt valóságos agárkutya lett az Atlasz-hegység királyából. Igaz, hogy a keszegből meg harcra lett, ahogy a karóból gerenda.

Erre aztán kapta magát Ulászló, harmadik fittyfirittyet hívatott elő, aki szintén magával hozta a nevét.

— Kiveszlek a kiscselédi sorból, Cinege Pál. Téged teszlek meg az oroszlán-
etető fölgyázója ellenőrzőjének. Neked kell azt pótolni, amit ők elmulasztanak.
Mered-e vállalni, fiam?

Még olyan magyar ember nem volt, aki ne vállalta volna, ha király kínált
neki hivatalt. Cinege Pál is kötélnek állott s most már amit az oroszlán-
etető fölgyázója meghagytak a gödölyéből, azt az oroszlán-
etető fölgyázójának az ellenőre küldte alá poklokra. Nem is bírta egy hétnél tovább s
éppen akkor számoltak be a bőrével Ulászlónak, mikor a török követ megint tiszte-
letét tette az udvarnál.

— Ejnye, ejnye, — csóválta szemrehányóan a kontyát, — hát csak nem tudat
a padisah ajándékának gondját viselgetni, király-uram?

— Az én lelkiismeretem nyugodt, — tette a szívére jámborul a kezét Ulászló
király. — Három gondviselőt is kirendeltem az oroszlán mellé s éppen most akartam
megbeszélni az országbíróval, hogy negyediket is neveznénk ki az ország rendjei
közül.

Persze az oroszlán volt a hibás. Ha még egy kicsit várt volna, Verböczy bele-
vette volna a Corpus Jurisba.

Titkos nem vett részt a zsidó hitközségi választáson

(Saját tudósí-
tónk ujjából ki-
szopva.) *Vasár-
nap választotta
meg a pesti zsi-
dó hitközség az
új képviselőtes-
tületet. Élénk
feltűnést kel-
tett, hogy Tit-
kos nem vett
részt a választá-
sokon. Utána-
jártunk a dolog-
nak és megállá-
pítottuk, hogy a
választáson a
titkosnak való-
ban nyoma sem
volt, mert a vá-
lasztás egészen*

*nyíltan folyt le, sőt még az ilyenkor szo-
kásos intim fülkék is hiányoztak. Az el-
lenzéki szavazók tömegének be kellett
érni egy pár kajla fülkével.*

A Kóbor-jubileumhoz

— Igaz, hogy Kóbor Tamás a jubilaris
banketjén csak sört ivott?

— És miért?

— Ezzel is dokumentálta, hogy akár-
milyen nagy ember, mégis kóser maradt.

„Jampecek“ egymásközt

— Ez a Pali egy tipikus Bemberg-boy.

— Még annál is rosszabb. Filtex-boy.

Gyászjelentés

Az Első Magyar Koporsó- és Szem-
födél-üzem

mély szomorúsággal jelenti, hogy
klienseinek zord példáját követve,
hosszú vergődés után maga is ki-
szenderült, e földi népjólétéről meny-
nyei népjobbáltra költözve.

Önkoporsónk és önszemfödélünk ár-
val gyászoló hitelezőinket terheltük
meg. Legyen nekik könnyű a csőd-
tömeg!

Sírkövünkre a következő felírást kér-
jük: Az élet olyan szomorú, hogy már
a halottakkal sem lehet üzletet esi-
nálni.

Biztonság kedvéért közöljük ezt a képet,

mert nem lehet tudni, hogy mire lapink
megjelenik, nem lesz-e megint aktuális.

Kortörténet a nevekben ●

Mindig lekéstem az egyetemi verekedésektől. Pehhem van, én soha sem tudom előre, mikor indul meg egy kis vérkeringés a magyar egyetemeken. Biztosan vannak szerencsésebb emberek, akik tudják, hogy melyik nap, melyik órában, melyik egyetemen kél útjára a verekedés bacillusa. Ha orvostudós vegyész volnék, aki a mikroszkópján figyeli a bacillusok mozgását, talán én is találnék törvényszerűséget az egyetemi verekedések történetében, ahogyan a fagociták küzdelmes, izgalmas munkája, viaskodása a véráramba kerülő bacillusokkal ma már pontos látóképet ad.

Bacillusvadásznak csapok föl s kereselem a verekedés bacillusát. A vadászat Krauß szerint egészen fantasztikus utakat tesz meg, míg a keresett vad puska-csőre kerül. Ehrlich, Pasteur, Koch, sőt a régi idők Spalanzani-ja is, s a magyar Semmelweis kutató útja milyen tekervényes volt, míg célhoz értek.

Én a nevekben kereselem a korok történetét.

Napoleon nevében benne van az oroszlán, mintegy jelképe a küzdelemre hivatottságnak. E pillanatban Balzac neve jut eszembe, aki a nevekben az emberek életsorsát látta, s mikor egy regényalakjának nevet keresett, Z. Macras névben állapodott meg, s ez a Macras szó hihetetlen lelki érzéssel fedte hősenek jellemet. No most még messzebb vezet vissza fantáziám. Brutus neve nem jelenti-e a közérzés szellemében az erőszakot? Mucius nem érezteti-e velünk a bensőséges szenvedést? Romeo nem dallama-e a szerelemnek s Julia az önfeláldozásnak? Véletlen-e, hogy az emberi élet újkorbéli pásztorának neve Pasteur? Mecsnikoff neve nem érezteti-e velünk határozott, meg nem alkuvó energiát?

Iveket írhatnak tele nevekkal, amelyek magukban hordják életsorsukat, s nem erőszakosság azoknak a felfogása, akik például B. Shaw nevében a szatírát, G. H. Wells nevében a szférikus gondolatot látják.

Nem különös, hogy a magyar tudós Semmelweis a névben rejlő légység és líra alapján éppen a gyermekek megmentője?

Avagy a Bethlen név nem jelenti-e a hívőkben a megváltó Bethlehemet és az ellenzékében a koldússors német fogalmát? A tréfára térve át, a Mayer névben benne van a gazdasági elem: az eier, az ájer (tojás, a levegő) és a tájer (a drágaság) fogalma. Zsitvay nevéből a zsitvongó, tárgyaló, bírósági perlekedő élet színe tör elő s vajjon mit jelent Klebelsberg nevében a klep?

BOROSS MIHÁLY

Mórickát felettetik a történelem-órán.

— Mondd, fiacskám, milyen népek éltek Középeurópában az ókor vége felé?

— Normannok és longobárdok.

— És most milyen népek élnek?

— Snormannok és prulongobárdok.

Pesten mindent tudnak

— Hol voltál négy hónapig?

— Külföldön tartózkodtam.

— Négy hónapig? És mért nem föllebeztél?

Éppen jókor

A tizennyolc éves Pali vakációra megy haza. Apja, egy szerény külsejű hivatalnok, dühösen rátámad:

— Mért jársz úgy, mint egy komédiás? Micsoda feltűnő nyakkendő van rajtad? És a hajad?... Úgy nézel ki, mint egy hülye. És minél idősebb vagy, annál hülyébbnek látszol.

Pár perc múlva vendég érkezik. Nagy örömmel üdvözli Pali:

— Nahát, hogy megnőtt ez a fiú!... És szakasztott olyan, mint az apja volt fiatal korában.

Az Óceán-repülés hősei

Balbo tábornok és a többi olasz repülők Morisson borotvakrémet vittek magukkal a tengeri utra, mert a Morisson borotvakrémmel víz, szappan nélkül 2 perc alatt lehet borotválkozni a száguldó vonaton, vagy akár repülőgépen is.

MEGMOZDULTAK A NŐI „HARMINCASOK” IS!

TITKOS ILONA állt az akció élére

A „harmincas” férfiak példáját követve, megmozdultak a női harmincasok is, de már a mozgalom elején kettészakadt a tábor. És pedig asszonyokra és leányokra. Ami érthető is, mert a két csoport közt feltűnő érdekellentétek vannak. Az asszonyok például azt kívánják, hogy ők ép oly szabadon élhessenek, mint a harmincötödikes éves leányok, a leányok viszont azt követelik, hogy ép úgy minden következmény nélkül csalhassák meg a barátjaikat, mint az asszonyok a férjeiket. A kontroverz kérdés megoldására egyeztető-bizottságot küldtek ki, amely a késő esti órákban még mindig vitatkozik. A bizottság számos tagja lehetetlen érvekbe kapaszkodik, hogy álláspontjának érvényt szerezzen. Még többen egymás hajába kapaszkodnak.

Egy pontra nézve azonban mindjárt a tanácskozás kezdetén megállapodtak, még pedig abban, hogy valamenyí ujsághoz felszólítást intézzenek, hogy a „harmincas” nők mozgalmáról szóló híreket ezentúl a „huszas” nők rovatában adják. Ezzel egybhangzóan kimondották, hogy megkeresik a kormányt egy olyan törvényjavaslat benyújtása végett, amely egyszersmindenkorra véget vet annak az idejét mult szokásnak, hogy anyakönyvi hivatalokban és bíróságoknál indiszkrétén kérdezősködni a nők életkora felől. Ezt az eljárást „hamis vallomásra való felbujtásnak” minősítik és szigorú büntetést követelnek ellene. A nők életkora — úgy mond — a huszadik év betöltése után nem lehet nyilvános disputa tárgya. Privátim mindenki gondolhat, amit akar, — és ha nem akar, úgyis megtudja a barátja legjobb barátjától.

A „harmincas” nők országos akciójának sikerült Titkos Ilonát megnyerni vezérül. A vezérnő eleinte tiltakozott a megtiszteltetés ellen, mondván: „Én huszonnyolcra veszem az egészét”, — de aztán megadta magát, mert Fedák Sáriban veszedelmes ellenfél lépett fel. „Neki még el is hiszik!” — kiáltotta Titkos Ilona és habozás nélkül a harmincasok élére állt. A kitűnő művésznő részvételével dolgozták ki ezután a programot, amelynek főbb pontjai a következők:

1. Harmincon túl minden nő annyit veszít az éveinek számából, amennyit a barátnője a tényleges éveikhez hozzá ad.
 2. A negyvenen túli nőknek a harmincasok rovására való visszaéléseit a törvény szigorával kell sújtani „tisztességtelen verseny” címén.
 3. A „harmincasok” nőtáborára már most esküvel fogadja, hogy legalább huszonöt évig kitart a harminc mellett. A harmincnyolcadik évébe lépő nő legalább három évig marad meg ebben a rangosztályban, a harmincötödikbe lépő minimum öt évig, a harminchatodikba lépő legalább hat évig és így tovább, a modern progresszivitás elvei szerint.
 4. Az a nő, aki tényleg elérte a harminckilencedik életévét, házi kozmetikusának látletele alapján kérheti a „huszasok” táborába való felvételét. A szavazás titkos. Elnök: Titkos.
 5. A ténylegesen negyven éves nőt, amennyiben egyetlenegyszer sem árulta el kortársnőit, érdemei elismerésül a „harmincas” tábor első korosztályába léptetik vissza.
 6. A „harmincasok” látható jelvényt viselnek. Akinek nem telik ezüst Lanciára, csak olyan ezüst jelvényt szállhat villamosra, amelyen miniatűr Lancia látható.
- A mozgalom, mint lapzártakor értesülünk, óriási méreteket ölt. Ha így tart tovább, ki van zárva, hogy az „ötvenesek” nőtáborát belátható időn belül meg lehessen szervezni.

M. J.

A Dob uccában

— Te, Dolfi, hallottad, hogy fogják szanalni a hitközséget?

— Hát hogy fogják? Biztosan fölemelik a kultuszadót.

— Dehogy! A hitközség néhány rek-lám-emberére kivetik az önkultusz-adót.

A városházáról

— Tudod-e, hogy a két új alpolgármester a külföldön csak egynek számít?

— Hogy értsem ezt?

— Hát, kérlek, ha például Borvendég kimegy Németországba, ezt fogják neki mondani: Liber Borvendég.

A hét két legjobb zsidó vicce

I.

Slezák Leó, a hírneves énekes a többi közt arról is nevezetes, hogy nagyon szeret lengyel-zsidó zsargonban beszélni. Egyszer egy bécsi hangversenyre ment el, ezúttal mint hallgató. A pódiumon egy bájos énekesnő jelent meg. Slezák elragadtatva mondta a szomszédnőjének:

— Mit szól, milyen „tám” van ebben a nőben!

— Mi az, hogy „tám”? — kérdezte a hölgy, aki történetesen nem volt zsidó és nem értette az argot-t.

— Tám, asszonyom... az annyit tesz, mint báj és „széch”l’.

— Mi az, hogy „széch”l’, kedves Mester? — kérdezte a hölgy.

— „Széch”l’ az annyit tesz, mint ész és „gevüre”.

— És mi az a „gevüre”? — faggatta a szomszédnő.

— „Gevüre”, az anyyi, mint erő és „chüepe”.

— Na és mi az a „chüepe”? — firtatta a hölgy.

— „Chüepe”, az annyit tesz, hogy valaki semmitse tud és mindent kérdez.

II.

Bimsenstein először van Párizsban. Csak pár napig maradhat ott, de lehetőleg mindent látni akar, hát ciceronét fogad fel, aki jól tud németül.

— És mi lesz a program? — kérdezi tőle.

Az idegenvezető felel:

— Először is elmegyünk a Hôtel des Invalides-ba és ott megnézzük Napoleon sírját.

— Azután? ...

— Azután elmegyünk a Pantheonba és ott megnézzük Zola, Jaurés, Foch és a többi híresség sírját!

— Azután? ...

— Azután elmegyünk a Montmartre-ra és ott megnézzük Heine sírját.

Bimsenstein most rákiált a ciceronera:

— Mit gondol maga eigentlich rólam? ... „Kéveróvesz”-ra (értsd: halottak napjára, sírlátogatásra) jöttem én Párizsba? ...

Hazafelé Rómából

A Nemzeti Jegybank címére

Windischgraetz Lajos herceg egy hírlapi nyilatkozatban arról panaszkodik, hogy kevés a pénz és hogy tizszer anynyi bankót kellene nyomatni. Ha ezt Windischgraetz mondja, a hideg fut végig a hátunkon. Csak nem arra gondolt megint? ...

*Egész úton hazafelé
Azon gondolkodik,
Mit fog majd neki mondani,
Ha hazaér, Hadik.*

Alapítási év 1910
Hazánk első bélyegháza

BUDAPESTI BÉLYEGTÖZSDE

Kérje most megjelent
5. számú árjegyzékünket

Budapest
Kossuth Lajos u. 7.

ROSSUTH LAJOS U. 7.
- AUT 290-51 -

BORSSZEM JANKÓ A SZÍNHÁZBAN

MILYEN KRITIKÁT FOG KAPNI MUSSOLINI ? NAPOLEON-DARABJA PESTEN ?

Mussolini, mint ismeretes, Forzano olasz író társaságában „Száz nap” címen darabot írt Napoleonról. Ez a színmű a budapesti Nemzeti Színházban kerül bemutatásra. Lássuk, milyenek lesznek az illusztris szerző darabjának pesti kritikái:

BUDAPESTI HIRLAP

Napoleont, a kis ajacciói ügyvéd fiát nagy megtiszteltetés érte. Mussolini, a hatalmas olasz államférfi darabot írt róla. A darabot nem egyedül írta (más dolga is van, ezt Napoleon is beláthatja), de még így is gyönyörű példáját adta annak a leereszkedő jóindulatnak, ami ez államférfi sajátja. Hiába, a mi szeretett miniszterelnökünk, Bethlen István, jól szokta megválogatni a barátait.

A darab egyébként észbontóan tökéletes és fascinálo, sőt fascizáló hatást keltett. Címe a „Száz nap”. Tekintve, hogy erről a száz napról száz napon át külön-külön méltatásokban fogunk beszámolni, egyelőre csak annyit, hogy a fordítás munkája *Herczeg Gézát* (lapunk szépirodalmi főmunkatársának, *Herczeg Ferencnek* névrokonát) dícséri.

UJSÁG

... Mussolini Napoleon-drámája felejtethetetlen Keszler Józsefünket juttatja eszünkbe. A drága jó Keszti bácsit, aki biztosan ezt mondaná, ha élne: Ein Fascist muss bei mir cselekmény haben!

ÚJ NEMZEDÉK

Mussolinin igen jó keresztény embernek hittük. Élénken csodáljuk tehát, hogy nem talált darabjának más fordítót, csak „ausgetippelt” egy ilyen Herczeg (?) Géza (?) nevű csodabárfiut. Mert mondanunk se kell, hogy a fordítás csodabárgyu.

NÉPSZAVA

Hagyja azt a Napoleont, Mussolini úr. A fascista reakcióról beszéljen. Jobb lenne, ha a titkos drámaíráss helyett a titkos választójogot kultiválná. Még csak azt tartjuk érdemesnek megjegyezni,

hogy Mussolini ezen a darabján napi tizenkét órát dolgozott. Jellemző a fascizmus kizsákmányoló politikájára. Tizenkét óra naponta! Ma, amikor a világ minden valamirevaló országában a nyolcórás munkaidő a maximum.

A REGGEL

— Mondja, kedves A REGGEL, kit csípked meg ma reggel?

— Ezt a Mussolini gyereket.

— Csak nem?

— Csak igen. Miért? Elvégre én már a Monte St. Michelénél is szembeszálltam vele, meg a Doberdón, most se fog inamba csusszanni a bátorságom.

— Szóval?

— Szóval, mást vártam tőle és punctum. Elvégre ilyen darabot a Pilsudsky is összehoz. Tanulni, fiatal barátom és sok-sok színjátékot megnézni. Például a Tarján Vili márciusi műsorát (Römök!). Akkor, esetleg, lehet arról a darabírásról beszélni.

Prognózis: Három előadás. (Bérlében!)

SZÍNHÁZI ÉLET

A Miss Magyarország választása óta nem emlékszünk olyan szép napra, mint a tegnapi Mussolini-premiér. A darab sikerében nagy része van a fordítónak, Herczeg Gézának is. Ezzel a munkájával még a „Csodabár” sikerét is majdnem elhomályosítja. Úgy kell őt visszatartani, hogy el ne homályosítsa. Örömmel üdvözljük a ritka szép sikert. Éjja, éjja, alala!

PESTI FUTÁR

A darab valami Napoleonról szól. Ez, mint a cselekményből kiveszem, valami hadvezér volt. Előre bocsátom, nekem nem az esetem. Nem tehetek róla, de ez a szerző, ez a Mussolini sokkal szimpatikusabb. Kissé kopaszodó ugyan, de nekem zsánerem. Szegény ember lehet, mert még a premiéren is egész fekete ingben jelent meg. Fogadni mernék, hogy nem jönne rosszul neki egy kis Baumgarten-segély.

HESZ FERENC

Páratlan esemény a Király Színházban

Nagy riadalom az operettfronton

A Király Színház a múlt héten egészen gyamutlanul új operettet mutatott be, amelynek szöveggönyvét Martos Ferenc, zenéjét Szirmai Albert írta. A bemutató általános meglepetésre kiderült, hogy az operett cselekménye elejétől végig értelmes, amellet érdekese és izgalmas ideák (és nem orchideák) vannak benne, a figurái nem a Lipótmezőről szabadultak el, a vicei miatt a „Borsszem Jankó” és a „Fliegende Blätter” megalapítói nem fordultak meg a sírjukban, a verseitől pedig egyetlen bicska sem nyílt ki a publikum zsebében. Hasonló meglepetéssel szolgált a zene is. A Király Színház aggódó igazgatóját nagynehezen sikerült megnyugtatni, hogy a közönség valószínűleg megbarátkozik azzal a gondolattal, hogy kivételesen valami jót kapott és nem kell mindjárt a legrosszabbtól tartani. A „hivatásos” librettisták és füttykomponisták a bemutató után megszárgatták kézirataikat és kijelentették, hogy ha ez így megy tovább, akkor ők visszatérnek eredeti mesterségükhöz. Erre a hírre a szusterek közt nagy nyugtalanság támadt, mert ebben a szakmában ügyis elég nagy a munkanélküliség.

Firhang mögött

MUSSOLINI arra a hírre, hogy Napoleon darabját Herczeg Géza fordítja magyarra, kijelentette, hogy viszonzásul a Csodabárt ő fogja olaszra fordítani.

★

KIRÁLY ERNŐ, az Amerikából hazatért kitünő bonviván, az operettszínház-igazgatók ostroma elől egérutat nyert. Kék egér-utat.

★

EGY ISMERT librettista izgatottan kérdezte e héten Sebestyén Dezsőtől:

— Igaz, kérek, hogy megint félretették az operettemet?

— Igaz.

— Na és mi lesz a tantiémmel, amit már úgy vártam?

— Majd egy más kontóra vezetjük.

— Milyen más kontóra?

— A Kontó „X”-re.

★

A BALLERINA főpróbáján született ez a kedves szójáték. Martos Ferenc és Szirmai Albert rendkívüli sikerű operettjében Rátkai Márton egy házsártos, forsrifton nyargaló békebeli tábornokot játszik, aki minduntalan fennakad a kadét fekete nadrágján. Minden második percében fogvicsoritva rivall rá:

— Fekete nadrág!... fekete nadrág!...

A második felvonás után az egyik kritikus így gratulált Martos Ferencnek:

— Na, Ferikém, most már nem áll egyedül a Vígyszínház a nagy sikerével. Neki megvan a „Feketeszárú cseresznye”-je, a Királynak pedig a „Feketeszárú nadrág”-ja.

Színigazgatók beszélgetnek

— Hogy megy kolléga úrnak?

— Köszönöm, fényesen. Minden este telt ház. És önnek?

— Köszönöm, remekül. Minden este pótszékes telt ház.

— Na, reméljük, majd csak megjavul egyszer.

TÁVIRAT

SZOKOLAY OLI
FŐVÁROSI OPERETT-
SZÍNHÁZ

LÁTJA, MŰVÉSZNŐ, MAGÁÉRT
MÉG A LEGNAGYOBB ÖRÜLT-
SÉGRE IS KÉPES VAGYOK.

DEAK ÁRPÁD,
LIPÓTMEZŐ

Biztos tipp

A primadonna tanácsot kér a Fészekben Rátkai Mártontól, hogy mit vegyen a jubiláló színigazgatójának.

— Tudod, Marcikám, — mondja — semmit se veszek jószívvel annak az undok pasasnak, ennél fogva valami olyasmivel szeretném meglepni, amit semmire se tud használni.

Rátkai egy pillanatig gondolkozik:

— Vegyél neki ajándékba egy színházi pótszéket.

Dr. Kajdacsy szakorvos
VIII, József körút 2
Rendel: 10-4 és 7-8-ig vér-, bőr- és nemibetegeknek

Kőszegi Teréz és Cleopatra

Kőszegi Teréz a napokban magához hívatta a korrepetitort és így szólt hozzá:

— Most, hogy lettem a kolostorba vonulás tervéről, újra folytatni akarom az ének tanulást.

Majd átnyújtott az énekmasternek egy doboz finom Cleopatra cigarettát és így szólt:

— Fogadja el ezt tőlem, hogy jobban menjen a munka.

A korrepetitor átvette a cigarettákat, aztán gyanakodva így szólt:

— De művésznő, aztán nehogy ezt is visszaszívja!

A Rassay-pártkörben

— Mit szólsz a főváros új vezetőihez?

— Végre van egy alpolgármesterünk, aki Lieberális!

Bemutatunk két pesti pénzembert,

akiknek egyelőre még a saját zsebükben van a kezük.

Figyelmeztető táblák a jeruzsálemi villamoskocsikon

Nem tanulta meg a kedves mamájától, mire való a zsebkendő?

Na és ha készen tartaná azt a kis aprópénzt, amikor a kalauz jön? ...

Menetközben akar le- és felszállni? ... Nevetni fog, mi vár magára!

Nem ismeri még az új jeruzsálemi fogházat? Utazzon csak jegy nélkül, majd odakerül.

Ludtalpra magyar!

— Március 15 az OTI-nál —

Talpra, ludtalp, hi a betét ...

Az üzletünk kissé setét.

Drágát vegyünk, vagy vacakot:

Ez a kérdés, válasszatok!

A közüzem profitjára

Esküszünk,

Esküszünk, hogy csak a MONÉ-tól veszünk.

A városházán

— Most már tudom, miért van ennek az alpolgármesterválasztásnak olyan keserű utóíze.

— Miért?

— Mert Édes tanácsnok kibukott.

Kétféle pucérság

Borsszem Jankó: Uraságodnak is csak a fedett uszoda erkölcstelenségén jár az esze. Ez a meztelenség már fel sem tűnik?

Dal a zugbankárról

Nem cukrosvíz a Parádi,
Nem bankár az ál-Farádi.
Már a neve — nőmen: ómen —
Mutatja, hogy nem fenómen.

Balogh Szilárd... Konstantinusz...
Semmi a plusz, sok a mínusz.
Ki autón jött hozzád, Balogh,
Balogul járt s elment — gyalog.

Kezeden volt pár milliárd,
De csak neved vala szilárd.
Bankerkölesöd irányzata
Jó lanyha volt, Szilárd tata.

Kliensed volt barna, szőke,
Zsebed volt az alaptőke.
Könyv?... Az minek? Buta rejtély...
Te csak furtonfurt — zsebeltél.

Volt szavaddban némi zamat,
Ergő: állt hozzád a kamat.

Elengedném a zamatot, —
Adnád vissza a kamatot.

Bajuszodnak tömör sodra,
Úgy hatott az adósodra,
Hogy nem szólt a jámbor állat,
Mikor őt — leberetválad.

Elismerem: jót is tettél...
„Destruktívot” nem szeretted.
Köszönje meg néked eztet,
Legalább így mitse élesztet.

Balekoknak volt bankára...
Ennek, annak is van kára.
Szívünk rajtuk bizony meges'
A részvétünk — csödtömeges.

Amit Szilárd adott, azon
Soha nem volt áldás, haszon.
Most derült ki a nagy bajba:
Fegyházi áldás volt rajta.

A boulevard-lap szerkesztőségében

— ...és add meg a mi mindennapi rablógylkosságunkat!

A Síp uccai választás után

— Tudod, meddig szavaztak a Síp uccában a hitközségi választáson?

— Hogy meddig? ... Hát estig.

— Dehogy. Addig, amíg csak föl nem jött a Stern.

VÁROSHÁZI OPERA

MA

ALPOLGÁRMESTER DALNOKOK

A főszerepben

Liber Endre mint borvendég

HOLNAP

BORVENDÉG FERIKE

MINT ALPOLGÁRMESTER

Buzáth János és Berczell Jenő el-
léptével

A gyöngéd miniszter

— A belügyminiszter tulajdonkép csak jót akart a „Reggeli Ujság”-gal.

— No hallod?

— Ebben a csúnya influenzás időben úgy félti, hogy még az uccára se engedi kimenni.

A bankok és a pesti polgár

Kardos úr megkérdi a dobuccai kávéházban az ujságos fiútól:

— Hé, öcsém, miért olyan vizes ez a Pesti Tőzsde?

— Azért, kérem, mert a bankok évvégi tiszta nyereségének olvasásakor minden vendégnek csurgott a nyála.

Kultúra

Két smokk beszélget.

— Tegnap azt olvastam Nietzsche egyik könyvében, hogy műveltnek lenni annyit tesz, mint tudni: mi hol van.

— Akkor én nagyon művelt vagyok, mert tudom, hol van a Nagy Lexikon.

TITKOS

tehetségek csoport és pénzcsoport
kiállítása

a TAMÁS

féle se inge se

GALLÉRIÁBAN

A Borsszem Jankó olcsó könyvakciója

Az Athenaeum olcsó könyveit lepípálta a mi olcsó könyvsorozatunk A héten az alábbi szenzációs köpetekkel árasztottuk el a könyvpiacot:

ERDŐS RENÉE:

AJVÉ RÓMA

Utikönyv

(Bud János római útja alkalmából)

A pesti kereskedők előszavával

Ára: 1 pangó (kereskedelem)

SITZFLEISCH EDÖMÉR:

TÍZ ÉV EGY BÁRSONYSZÉKELY

ÉLETÉBŐL

(Bethlen Istvánnak ajánlva)

KITOLSZTOJ:

BESZKÁRENIN ANNA

ZSOLT BÉLA:

GERSON ÉS TEJE

Kartell Áron előszavával

CSESTERHÁZY CHESTERTON:

TAMÁS ÚRFI CSINYJEI

Titkos íróknak 50 százalék engedmény

ZOLA EMIL:

JÓ POLGÁRI KOSZT (KAMAT)

Farádi Balogh Konstantin bevezetőjével

Csathó Kálmán

és a Pesti Hazai Első Takaréék

Csathó Kálmán, a kitünő regény- és vígjátékíró szellemesen éles támadást intézett a dúsgazdag *Pesti Hazai Első Takarékpénztár* ellen, amelynek volt szíve és az idei közgyűlés alkalmából száz pengőt szavazott meg a Kisfaludy-Társaságnak. Sokmillió nyereség és száz pengő az irodalomnak! — kiált fel Csathó Kálmán és csodálkozik a dolgon. Mi nem csodálkozunk, kérem. Mi azon csodálkozunk, ha azt hallanánk, hogy egy inséges magyar író házbérét vagy kosztját a Pesti Hazai fizette ki. Elvégre egy takarékpénztárnak példát kell adni a takarékoság terén. És van-e nemesebb takarékoság, mint nem adni pénzt annak a magyar irodalomnak, amely lehetővé teszi a nagybankok vezetőinek, hogy ha a külföldön ezt mondják: „magyar vagyok”, a Petőfik, Jókai, Herczeg Ferencek, Mikszáthok és Molnár Ferencek révén egy kultúrnezethez tartozó lényeknek nézzék őket.

Megváltozott városi közmondás

Az előtt: Bort, Buzáth, békességet!

Most: Bort, Libert, Borvendéget!

KENYÉRDALOK

A fogyasztó dala

Pékemmel alszom el,

Pékemmel ébredek.

Kimondhatatlan az,

Amit én szenvedek.

A pék dala

Drága biz a zsemlye

Az én üzletembe'.

Haragszik a Schadt,

Belát a zsebembe,

Ajvé, a zsebembe.

COTY PUDER, PARFÓM,
RUZS felülmulthatatlan

KOTÁNYI KITÜNŐ

PAPRIKA

VI. Teréz

körút

10

KÁVÉ

TEA

MAGA CSAK TUDJA SALAMON BÁCSI

... mit szól Gaál Gaszton azokhoz a rémhírekhez, hogy az ő zászlóbontása meg fogja Bethlent buktatni?

Salamon bátyánk jófajta Verpeléttel megtönte a pipáját és így szólt:

A Klopsteinhez beállít egy részletügynök és így szól:

— Uram, nagyon szép fekete szövegeim vannak. Hallottam ugyanis, hogy kedves felesége elhalálozott.

Klopstein nagyot sóhajt és így szól:

— Igazán nagyon sajnálom, barátom, de magát tévesen informálták.

Tudnak-e valami megoldást találni arra, hogy a nagyvállalatok igazgatóságában ne képviselő urak üljenek?

A villamoskalauz-tanfolyamon arról beszél az előadó, hogy a kalauz főerénye

a becsületesség legyen, azután megkérdi az egyik jelölttől:

— Például, ha a maga kocsiján ottfelejt valaki egy aktatáskát, amelyben egy köteg ezresbankó van, mit tesz ebben az esetben?

— Ebben az esetben nem szólok egy kukkot se — hangzik a felelet — és másnap már nem vagyok kalauz.

Hogy lehet az: a munkanélküliségről folyton csak ankéteznek, ahelyett, hogy egyszer már segítenének is rajta?

Kardosné izgatottan rohan be az urához:

— Adolf, Adolf, gyere hamar, a mama felakasztotta magát.

— Él még? — kérdezi Kardos.

— Él, de már fuldoklik. Hozzál hamar egy kést és vágd le.

— Még mit nem! — mondja Kohn. — Elválni azt a drága kötelet?... Majd kicsomózzuk!

Folkusházy remek ötlete a villamos forgalom emelésére

— Nagyszerű! Folkusházy ötszáz pengőt adott egy szegény asszonynak, aki a villamoskocsiban szült egy gyereket. Mégis csak jószerű ember ez a BESZKÁRT-vezérigazgató.

— Ugyan! ... Az egész csak üzleti spekuláció. Arra megy ki, hogy a várandós asszonyok egész nap villamoson üljenek a jószerencse reményében.

Mit iszik Bethlen?

Bethlen István gróftól megkérdezte egy ellenzéki képviselő, milyen kávét iszik: koffeintartalmú vagy koffeinmenteset. A miniszterelnök így válaszolt:

— Tíz év óta vagyok miniszterelnök és kizárólag HÁG-kávét iszom.

— És mért nem koffeintartalmú? — kérdezte az ellenzéki.

— Mert még legalább tíz évig akarok miniszterelnök lenni — felelte mosolyogva Bethlen és nagy füstkarikát fújt egy Stambul-cigarettából.

Hegedüs Loránt —

munkabírása egyenesen példátlan. Mások csak egyesével rendezik a vitákat, ő egyszerre — Négyessel.

HYPEROL szájvíz
tabletta

ideális száj- és toroköblögető

A spanyol király, mint képünkön látható, vidám arccal néz az alkotmány körül dúló harcok fejleményei elé. Lopez, a híres politikus, egyelőre nyugodtan alszik, ellenben Alvaréz tábornok felébredt, ami rossz jel, mert ő csak alva részparti, ébren aranyparti. A madridi tőzsdén a spanyolviasz ára olyan nagy arányban esett, amilyenre feltalálása óta még nem volt példa. A forradalmi spanyolokat kezdi szorítani a gallér.

Két családapa beszélget.

— Bizony a lányokat is rendes pályára kell nevelni manapság. Az én Hedvig lányom például énekesnő lesz, a Lili festőnő és a Baby színésznő. Hát maga mit csinál a lányával?

— Az én lányom tisztességes asszony lesz. Ez az egyetlen pálya, amelyen még nincsenek túlsokan.

En gros

Kedves Borsszem Jankó!

A Rákóczi úton egy jóképű fickó cipőzsinórt árul, harsányan kiáltva:

— Két pár cipőfűző — harminc fillér.

Odalépek hozzá és azt mondom:

— Adjál, fiam, egy pár cipőfűzőt.

— Azt nem lehet, — feleli büszkén a fiú. — Nálam két páron alul nincs vásár. Ha detailba akar venni az úr, menjen a Corvin-Áruházba.

Egy pesti céghez

Megenyhült a lég, vidul a határ
S te újra „kész” vagy, Textil Aladár.
Az ócska céget még igazgatod,
S kiköltöd benne pehhes magzatod.

Csak óvatos légy... meg ne csaljanak
Csalárd remények, mérsékelt kamat.
Csináltass mérleget, bár tudni fáj
S ha inzulvens vagy, mondd be és ne várj.

Ne járj a tőzsdén: temető van ott,
Ne menj a bankba: az sosem adott.
Ha nem tudod, mi a „hitelkeret”,
Markó uccába léphetsz, úgy lehet.

Bérházból jobb, ha elhurcolkodol,
A boltbér máma: ördög és pokol.
Saját házadban lelsz csak enyhelyet
S ha nincs, — jegyezd elő a menhelyet.

Ne ird ki azt, hogy „Cégem megszűnik”,
Ez itt már abszolút fel sem tűnik.
„Kiárúsítás”, — „Minden ár potom” —
Mind nem segít a végállapoton.

Csak egyszerűen csukd be boltodat,
Sok kollégádnál te vagy boldogabb:
Neked egy boltot adott végzeted,
Másoknak több volt, — az is elveszett.

Le a rolóval! — s majd ha valahol
Az inzulvensekkel találkozol:
Mondd meg nekik, hogy nem adunk s
[veszünk,
Maholnap mindnyájan „készek” leszünk!

Sokra sír, sokra csak börtön borul,
Avagy nyakán adó-hurok szorul.
Van, aki felkél és sírván, megyen
A csödbe s onnan tönkre délcegen.

Megenyhült a lég, megrendült a cég,
Textil Aladár nem az, aki rég.
Tökéje semmi, áruja kevés:
Cirka husz percent a kiegyezés.

MOLNÁR JENŐ

Olesóbban, mint bárhol
vehet a gyártónál,

Nedelko Sándornál

Budapest VII. Károly körút 15. sz.

90 éves cég

hátizsákot

minden méretben és formában,
továbbá **ponyvát, sátrat,**
zsákot és gazdasági köte-
leket stb.

— A föltett szó: fogalom?
 = *Igen.*
 — Mindenkinek van fogalma róla?
 = *Igen.*
 — A gazdag embernek inkább van fogalma róla?
 = *Nem.*
 — Olyan ez a fogalom, hogy ha megnyilvánul, érezhető is?
 = *Igen.*
 — Egyesek jobban érzik?
 = *Igen.*
 — Kellemetlen ez az érzés?
 = *Igen.*
 — Bizonyos időszakokban jelentkezik ez az érzés?
 = *Igen.*
 — Előtte is kellemetlent érez az ember?
 = *Igen.*
 — Utána is kellemetlent érez az ember?
 = *Igen.*
 — Vannak emberek, akiknek mégis kellemes?
 = *Igen.*
 — És ezek az emberek nem tudják, hogy ez az érzés másoknak kellemetlen?
 = *Nem.*
 — Lázás állapottal is járhat a kellemetlen érzés?
 = *Igen.*
 — Zseblázzal?
 = *Igen.*
 — Külön adóval gyógyítja az állam azt a lázat?
 = *Igen.*
 — Milyen adó ez: láz-adó?
 = *Nem.*
 — De aki fizeti, az belül lázadó?
 = *Igen.*

— Aki nem fizeti, azt megveti a társadalom?
 = *Nem.*
 — És akinek fizeti, azt rajongva szereti a társadalom?
 = *Nem.*
 — A föltett szó összetett szó?
 = *Igen.*
 — A szó első vagy második-feléhez fűződő fogalom a kellemesebb? Az utóbihoz?
 = *Nem.*
 — És ha a két szót fölcseréljük, akkor új fogalom támad?
 = *Igen.*
 — És ez az új fogalom már egészen kellemes?
 = *Igen.*
 — Persze csak annak, akinek van.
 = *Igen.*
 — Megvan! A föltett szó: HÁZBÉR.

Egy körüti kávéházban

— Az én fiam a pécsi egyetemen tanul, — mondja Gelb a kávéházban.
 — Mit tanul? — kérdezi Grün.
 — Mindenfélét. A múlt héten például azt írta, hogy egy új boxütést tanult.

Abbazia-Kávéház

(Oktogon)

Tulajdonos: Steuer Gyula

Cégalapítás: 1869

Bankáréknak vendégük van, aki azt kérdezi a család szemefényétől:

- No, kisleány, tudsz-e már számolni?
- Hogyne!
- Halljuk!
- Egy millió, két millió, három millió...

Mindenki sír...

(MOTTO: Sírné én is tudok)

„Sír a kislány a Balaton partján”
Ez a nóta szólt nagyanyánk ajkán,
Meváltozott a világ azóta,
Mégis aktuális ez a nóta.

Sír a boltos, a szemében könnyek,
Mert a vevők egész nap nem jönnek,
Hogyha mégis nyílik a boltajtó:
Nem vevő jön, csak a végrehajtó.

Sír a Balogh Constantin úr, kérem,
Rém pehhes ő gazdasági téren.
Addig vett ő pénzeszkéket kosztba,
Míg az állam vette őt rabkosztba.

Sír a szegény milimári néni,
Nehéz máma a tejből megélni.
Oly piszkos a víz nálunk itt helybe’,
Minden cseppje meglátszik a tejbe.

Sír a Bud is a közmunka végett,
Duna-hidak ügyében leégett.
Mást se tesznek, furt csak ankéteznek, —
S Duna-hídból Duma-hidak lesznek.

Sír a Titkos, mivel csökkentették
A sztárgázsit s ezzel tönkretették.
Mások szerint mástól van rossz kedve,
De én, kérem, Tamás vagyok ebbe.

Sír a Bethlen, szívét bánat tépi,
Hogyha szegény kormányát elnézi.
Tízéves már kormánya, vagy mennyi
És még mindig nem tud szegény menni...

HESZ FERENC

Egy pesti gimnáziumból

Az irodalom tanára azt magyarázza a negyedik osztályban, hogy a költők bizonyos természeti jelenségeket második személyben szoktak megszólítani. Mindjárt illusztrálja is:

— Például Kisfaludy Károly azt mondja a mohácsi gyásztérről, hogy „sóhajtván köszöntlek”. Ki tud hasonló példát?

— Én, — mondja Klein Pali.

— Melyik költőtől?

— Petőfiből. „Mit nekem te, zordon Kárpátoknak fenyesekkel vadregényes tája...”

— Nagyon jó. Hát még ki tud?

— Én, — áll fel Kiss Gyuri. — Szintén Petőfiből. „Oh természet, oh dicső természet, mely nyelv merne versenyezni véled?”

— Ez is jó. Ki tud más költőtől?

— Én! — ugrik fel Móricka.

— Melyikből?

— Kogutoviczból.

— Na hallod!? Kogutovicz — egy költő?

— Igenis, tanár úr. Azt olvasom itt a térképen: „Nagy vagy Csendes Óceán.”

Cigarettazás közben

— Tudod-e, mi a különbség Mussolini és a magyar egyiptomi cigaretta közt?

— Az, hogy Mussolini keveset füstölög...

— Hagyd abba. Mussolininak megvan a Rómája, a magyar egyiptomi cigaretának pedig megvan az aromája.

Tertius gaudet...

— Mi ujság a válásod körül? — kérdezi Kovács a barátjától, Balogtól.

— A dolog be van fejezve. A feleségem vezeti az üzletet és én ismét állásba megyek.

— Na és a közösen szerzett vagyon?

— Az már rég az ügyvédünké.

Ürüház disze: A SZÉP KÖNYV

Szép könyv disze:

AZ ÍZLESES, MŰVÉSZI KÖTÉS

Köttesse be könyveit

Müller György könyvkötészetében

Budapest V, Vadász ucca 30.

AMIN PEST NEVET

Papucs anyósa nagybeteg. A család ijedten telefonál az orvosnak. Az orvos sietve megjelenik, de mikor betoppan, meglepetve látja, hogy az öreg asszony ül az ágyban és javában pofozza a vejét.

Az orvos elmosolyodik és így szól:

— Ejnye, asszonyom, hiszen nekem azt telefonálták, hogy maga haldoklik.

Az anyós dühösen mutat a vejére:

— Hát lehet ettől az aljas csirkefogótól?

*

A skót elmegy az orvoshoz, aki megvizsgálja és kijelenti, hogy a vesét gyanusnak találja.

— Jöjjön el holnap ismét — mondja — és hozzon magával egy kis üveget a megfelelő tartalommal, melyet majd vegyvizsgálat alá veszek.

A skót másnap beállít egy színültig töltött, hatalmas dunsztosüveggel.

— Na, na, — mondja mosolyogva az orvos — ennyi igazán nem kellett volna.

Aztán megvizsgálja az üveg tartalmát és így szól:

— Na barátom, nincs a maga veséjének semmi baja.

A skót erre boldogan ugrik az ajtóhoz és kiszól az ott várakozó feleségének:

— Már nem kell nyugtalankodnod, fiam: se nekem, se neked, se a gyerekeknek nincs semmi bajunk.

==

ARANYKÖPÉSEK

A nő, ha beteg lesz, először a tükörhöz szalad, csak azután az orvoshoz.

*

A nő még attól a férfitől is szívesen fogadja a bókot, akiről tudja, hogy rossz ízlése van.

*

Az állatot tisztábban lehet tartani, mint az embert. Az embert nem lehet megszabadítani a — bogaraitól.

*

Amikor valakin mulatni lehet, egyszerre szolidárisak leszünk.

Karádi Emil

— Nézd, koma, — ez egy minisztérium.

— Finom egy épület!... Oszt' hány ember dolgozik itt bent?

— Hát úgy körülbelül a fele.

PILSUDSKI TÁBORNAGY

VARŚÓ

Einstein tanárt felavattuk a Relativitás Nagy Főnökének. Kérjük, siessen át ide hozzánk Amerikába, hogy az ön személyében viszont az Abszolútizmus Nagy Főnökét avathassuk fel ősi pompával.

INDIÁN TÖRZSFŐNÖK

Az Andrassy úti divatüzletben

Szende Ferenc, az Opera baritonistája, beállít Komlós Sándor úridivatüzletébe és egy szép tavaszi öltönyt mustrál.

— Tetszik tudni, művész úr, ki kapja ezt a ruhát?

— Nem én!

— Delly Ferenc a Fővárosi Operett-színházban.

— No hallja!... Hát hányszor kap ez ruhát egy héten?

— Mért? Hol kapott még?

— Nem olvasta? Attól az örült alszínésztől is kapott.

==

Mikor választunk?

— Mit szólsz hozzá, milyen nagy a bizonytalanság az új parlamenti választások kiírása körül.

— A kiírás valóban bizonytalan, de az eredmény egyáltalán nem kétséges.

Valdmann Sándor

egészségügyi, fürdőszoba-, árnyékszék- és mosdóberendezések. Ólomárak, víz-, gőz-, légszeszterelvények. Piperecikkek. Fayencemosdók, klozetcsészék, bidetek és üledéskák, stb., stb.

Budapest VI, Vilmos császár út 61

Telefon: 102-74

Uccai jelenet Londonban

A box-menedzser megáll az uccán, ahol két ember box-párbajjal intézi el a hirtelen afférját. Felsőhajt:
— A marhák!... Potyára mérkőznek...

Vasárnap a Svábhegyen

Lipóték vasárnap rödlizni mentek a Svábhegyre.

Lipót éppen százki-lós nejét húzza felfelé a hegyen, mikor szembejön velük Kardos és így szól:

— Samu, te direkt imponálsz nekem.

— Miért? — kérdi a férj, megtörölve verejtékező homlokát.

— Azért, hogy ilyen súlyt, amit hat ökör se bírna felhúzni, te egymagad húzol fel.

„Szabadon választható téma“

— Fiúk, a mai dolgozat tárgyát nem adom meg — mondta a tanár. — Mindenki szabadon választhatja a témát és azt írja meg, amit magában érez, ami benne lakozik.

A harmadik osztálybeliek lázasan neki-feküsznek a munkának. Elsőnek persze Mórička készül el. Felmutatja a dolgozatát, amely így hangzik:

„Énbennem egy szív van, egy tüdő és egy vakbél. Ezenkívül van egy gyomrom, amelyben jelenleg két vajaskenyér, egy alma és tíz szem cukorka lakozik.”

FÖVÁROSI OPERETTSZÍNHÁZ

Deák Árpád

hivatlan vendéjátéka:

NEM BIZOM RÁD A FELESÉGEM!

REUMA ÉS ALKOHOL

Somogy megyében egy vállalkozó szeltemű úr alkoholfürdővel akarja gyógyítani a reumát.

Megkérdezte a héten a fürdő alkalmazottjától valaki:

— Na és mondja, tényleg jobban használ ez a fürdő a reumának, mint a világhírű Pöstyén?

— Azt magam sem hiszem, de a fürdők gyógyerejét nagyon dicsérik a lapok.

— Milyen lapok?

— A borlapok.

A Magyar Általános Takarékpénztár Részvénytársaság igazgatósága megállapította az 1930. üzletév mérlegét, amely szerint a bruttó nyereség 5,670.623 pengő, a tiszta nyereség pedig 2,656.347.59 pengő, miután már előzőleg a mérlegen belül a nyugdíjalapot 150.000 pengővel dotálták és az értékpapíralomány árfolyamsökkenését is az évi nyereség terhére leírták. Az igazgatóság a március 19-re egybehívandó 49. rendes közgyűlésnek javasolni fogja, hogy az 1930. évre részvényenként 6 P = 12 százalék osztalék állapíttassék meg és ezen osztalék március 21-től kezdve kerüljön kifizetésre. A tartalékalap növelésére az igazgatóság — úgy mint tavaly — 150.000 pengőt javasol, úgyhogy az intézet alaptőkéje és nyílt tartalékalapja 33,450.000 pengőre fognak emelkedni.

A Hazai Bank Rt. mérlege az előző évi 3,367.519.35 pengővel szemben 3,257.901.86 pengő bruttó nyereséget tüntet fel. A bruttó nyereségből személyi kiadásokra 835.609.34 pengő, dologi kiadásokra 821.208.44 pengő hozandó levonásba és a mérleg 1,429.469.08 pengő tiszta nyereséggel zárul (az előző évben 1,546.934.45 pengő). E nyereségből minden 40 pengő n. é. részvény után osztalékra 4 pengő, azaz 10 százalék (az előző évben 4.50 pengő), összesen 1 millió pengő fordítatik.

KABARÉ A MELLÉNYZSEBBEN

MINDENT CSAK RÉSZLETRE...

Konferanszié: Mindent csak részletre! Igen, hölgyeim és uraim, ez ma a jelszó. Nincsen olyan közszükségleti cikk, amelyet valamelyik részletügynök ne sózna a gyanutlan polgár nyakába. Berlinben már ott tartanak, hogy a legelőkelőbb éttermekben is részletre ebédelnek. A vendég leül az asztalhoz, rendel egy menüt, amit aztán részletekben törleszt. Még a borraivalót is részletekben kapja meg a kiszolgáló pincér. Pesten még nem jutottunk ennyire. Itt még a régi szokás dívik. A vendég ugyanis, akinek nincs pénze, megesi a menüt, de utána egy vasat sem fizet. Egyszerűen meglóg, minden részlet nélkül. Műsorunk következő száma feltárja önök előtt ezt a megrázó részletekben gazdag nyomorúságot...

(Függöny szét. Szín: egy adóvégrehajtó által részletekben lefoglalt polgári ebédlő. Önagysága az anyós e pillanatban lép be; mögötte a részletügynök, akit képtelen lerázni.)

Az anyós: Ugyan kérem, mit molesztál! Nekem az árura semmi szükségem nincs.

Részletügynök: Az ilyesmit sohasem lehet előre tudni, nagyságos asszonyom. Csak egy esetet említek, tessék meghallgatni. Éppen ma történt, hogy az egyik mézesheteit élő fiatal házaspárnak gyer-

mekkocsit ajánlottam kilenchavi részletfizetésre. Elutasítottak! Hogy így, meg úgy, semmi szükségük nincs a gyermekkocsira, ők ezt jobban tudják. De alig mentem le a lépcsőn, amikor utánam rohant a férj: Jöjjön vissza, jöjjön vissza, a feleségem rosszul lett! Mit részletezzem a dolgot? Mindjárt rendeltek egy dupla gyermekkocsit, mert bebeszéltem nekik, hogy ikrekkel áldja meg őket az ég...

Az anyós: No, hallja, maga ugyancsak jóval biztat engem!

Részletügynök (titokzatosan): Kérem, semmit sem lehet előre tudni. (Zsebébe nyúl): Itt a megrendelő ív, nagyságos asszonyom. Voltam olyan bátor becses nevét már előre bejegyezni. A részletek a legkedvezőbbek. Méltóztassék aláírni.

Az anyós (vonakodik).

A vő (belép): Uram, önnek igaza van. A részletek csakugyan rendkívül kedvezőek. Majd én aláírom.

Az anyós (elájul).

(Függöny összemegy.)

Konferanszié (előlép): Jól méltóztattak gondolni, hölgyeim és uraim. A gondos és előrelátó férj előnyös részletfizetési feltételek mellett egy díszkoporsót rendelt az anyósa számára.

DYMI

Meghívó

a *Borsszem Jankó Lapkiadó Rt.* Budapest VI, Mozsár ucca 9. I. 3. szám alatt 1931 március 26-án, délelőtt 10 órakor tartandó

RENDES KÖZGYÜLÉSÉRE

Tárgyszorozat: 1. Az igazgatóság jelentése az 1930. üzletévről. 2. A felügyelőbizottság jelentése az 1930. üzletévről. 3. Mérleg- és eredményszámlák megállapítása, határozathozatal a kimutatott veszteségről, felmentvények megadása. 4. Felügyelőbizottság válasza. 5. Esetleges indítványok.

Mérlegszámla: Vagyon: Pénztárkéslet P 162.40, Lapérték P 48.000, Adósok P

1618.74. Egyenleg mint veszteség P 4643.73. Összesen: P 54.424.87. *Teher:* Részvénytőke P 34.500.—, Tőketartalék P 17.660.—, Hitelezők 2264.87. Összesen: P 54.424.87.

Az igazgatóság

Fenti mérleget megvizsgáltuk és rendben találtuk.

Budapest, 1931 február 16.

A felügyelőbizottság

Megjegyzés. A közgyűlésen résztvenni óhajtó részvényesek tartoznak részvényeiket az alapszabályok értelmében a társaság pénztáránál (VI, Mozsár u. 9.) legalább 5 nappal a közgyűlés előtt letenni.

A BORSSZEM JANKÓ RÉBUSZAI

Megfejtése a *Borsszem Jankó* jövő számában. A helyes megfejtők a következő jutalmakban részesülnek:

1.

Egy jumper blúz
FENYVES divatruházából
CALVIN-TÉR 7

2.

1 doboz **DESSERT**
„Cadeau” csokoládéárugyár rt.
Budapest VI, Izabella u. 88. gyártmánya

3.

Egy nagy művészi fénykép
FOTO KLÁRA
műterméből
V, Erzsébet tér 3. V. em. (Lift)

4.

Egy detektoros készülék
Reich Miklós
VI, Vilmosesd-rádió és gramofon
szár út 45. sz. nagykereskedéséből

5.

3 óriás tubus
„OTO” fémtisztító
Mindent gyorsabban, tartósabban, szebben
tisztít, fényesít
Főlerakat: ERA MŰVEK V, Katona József u. 31

6.

Egy gobeline-párnaalap fonállal
WEISZ MARISKÁ-tól
V. Lipót körút 22

7.

Egy darab 13x18 méretű művészi kivitelű kép
H. Kemény Rózsi és Ujvári Margó
fényképzésti műterméből
I, MÉSZÁROS UCCA 4, III. EM. 1

8.

EGY DARAB MŰVÉSZI FÉNYKÉP
Kis Pál koszorus fényképzésmester mű-
terméből. VII, Király ucca 51. sz.

9.

Sternberg
RÁKÓCZI ÚT 60
Kír. Udvari Hangszergyár
GRAMOFON LEMEZ

10.

Egy darab „ERA” lakkcipő ápoló
Egy darab „ERA” színes cipő ápoló
Egy darab „ERA” fekete cipő ápoló
Főlerakat: Budapest V, Katona József u. 31

11.

Egy üveg **BAEDER** parfóm
FRITZ ZSIGMOND illatszertárából
Rákóczi út 4
Külön manikűr terem. Manikűr 40 fillér

12. *Lovász Károly* „Butapest” című humoros könyve *Galantai Gyula* könyvesboltjából (Andrássy út 54.).

13. *Molnár Jenő* humoros könyve: „Ilyenek vagyunk.”

14. „*Mokány Berci* zaftos históriái.”

15. *Seiffensteiner Salamon* anekdotái.

A *Borsszem Jankó* mult számában közzölt rébuszok megfejtése: 1. *Aranyóra*, 2. *Kartellen kívül*, 3. *Falu végén van egy ház, zsidó lakik benne*. A megfejtők közül *Bruzenyák Böske*, *Volaj Ferencné*, *Brenék Margit*, *Grosz Sarolta*, dr. *Reich Zoltán*, *Baumgarten Eta*, *Krausz Aladárné*, *Lebovits István*, *Kádár Judit*, *Biermann Sári*, *Magyar Rózsi*, dr. *Reisch Ödön*, *László Béla*, *Hörn Stefi*, *Vida Erzsé*, *Flesch Ödönné*, *Mundy Gyula* nyertek jutalmakat. A nyereményutalványokat a kiadóhivatal postán küldi a felsoroltaknak.

Megfejtők, akik nem előfizetői lapunknak, csakis az alábbi szelvény beküldése mellett részesülnek jutalomban:

BORSSZEM JANKÓ
március 15-i rejtvényszelvénye

- És mit csinálsz, amióta nem vagy tőzsdés?
 — Irodalommal foglalkozom.
 — Értem. Bosszút állsz. Először a papír tett tönkre, most pedig te teszed tönkre a papírt.

Tavaszi tüzifa-elégia

(Különös tekintettel a márciusi fagyra)

Tüzifát kellett volna vennem,
 Mivel meleg szobára vágytam,
 Amde le kellett ervől tennem,
 Hidegtől bárhogya citeráztam.

A tüzifa oly szörnyű drága,
 Hogy borus lesz tőle ez ének
 S nem tehettem, hogy ily nagy fába
 Vágjam manapság a fejszémét.

Kedves Borsszem Jankó!

Két régi jóbarát, akik már évek óta
 nem látták egymást, találkozik a Fészek-
 klubban. A szokásos érdeklődés után meg-
 kérdezi X:

- Na és van már gyerek?
 — Nincs, — feleli Y.
 — Még mindig? — csodálkozik X.
 — Nem értelek, — mondja Y. — Itt
 van például a Vígyszínház drámapályá-
 zata. Az is meddő maradt, pedig ott hat-
 száz darabbal kísérleteztek.

64. évfolyam, 6. (3172.) szám

Felelős szerkesztő és kiadó:

MOLNÁR JENŐ dr.

Művészeti főmunkatárs:

GÁSPÁR ANTAL

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, Mozsár u. 9. Tel.: A.233—24

Laptulajdonos:

Borsszem Jankó Lapkiadó rt.

Igazgató: MOLNÁR EMIL

A BORSSZEM JANKÓ előfizetési árai:

Egész évre	20 pengő — fillér
Félévre	10 pengő 50 fillér
Negyedévre	5 pengő 50 fillér

Bíró Miklós nyomdai műintézet rt. nyomása, VII, Rózsa ucca 25.

Felelős: Sándor Zsigmond igazgató

KÉRJÜK

t. előfizetőinket, szíveskedjenek a „Borsszem Jankó“ előfizetését megújítani, hogy lapunkat tovább is zavartalanul küldhessük! ●

MOLNÁR JENŐ

HUMOROS KÖNYVEI:

◆ **ILYENEK VAGYUNK**

ÁRA 1 PENGŐ 50 FILLÉR

◆ **SEIFFENSTEINER SALAMON**

ADOMÁL ÁRA 50 FILLÉR

◆ **MOKÁNY BERCI**ZAFTHISTÓRIÁI
ÁRA 50 FILLÉR

Megrendelhető kiadóhivatalunkban.

Olvassa a

**MAGYAR
HIRLAP**-ot,

a magyar értelmiség legkitűnőbb napilapját

**Ideg- és ütőérbajból,
rheumából és szexuális
gyöngeség-ből**

gyógyulást keresők kérjenek ingyenes tájékoztatót az

**Elektromágneses
Gyógyintézet**-től.

Bpest VII, Vilma királynő út 11 B

Az

ESTIKURIR

*a liberális
polgárság lapja*

Mindenki olvassa

HIRDESSEN AZ

ARADI KÖZLÖNY-ben!

EGÉSZ ERDÉLY OLVASSA

FREUND
CINKOGRAFIA
VII. THÖKÖLY-ÚT 8 TEL. J.: 426-96

Olvassa
minden
hétfőn a

REGGELI UJSÁG-ot

az egyetlen
nagy illusztrált
hétfői
lapot